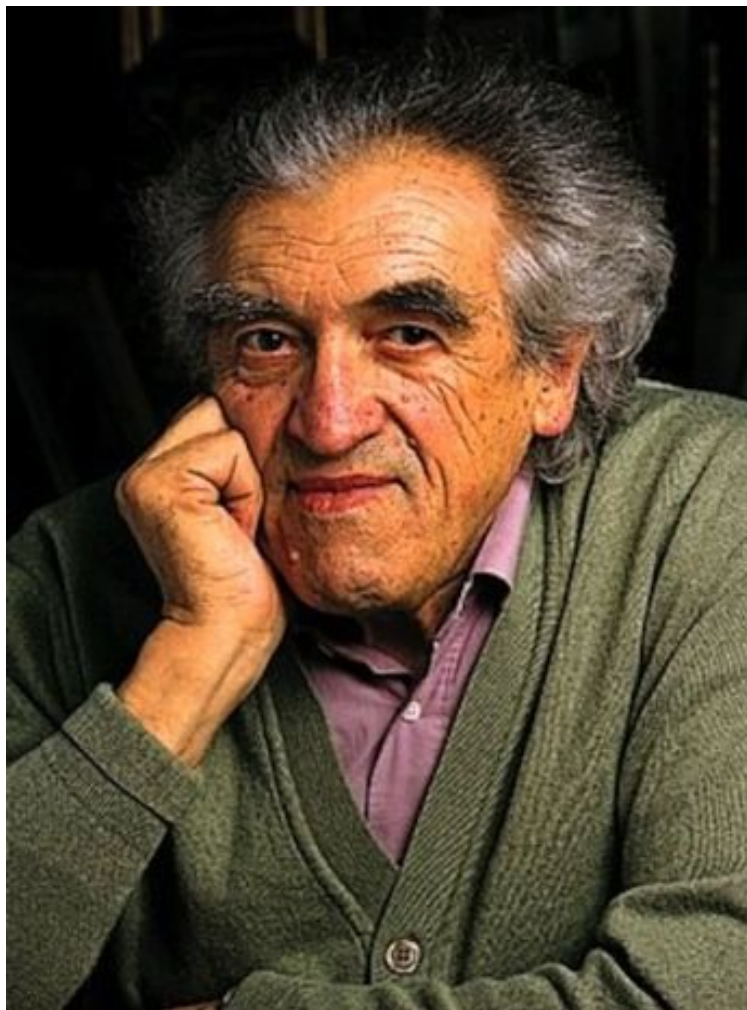

S'ha mort Jordi Pere Cerdà, el poeta nord-català

Era un activista de la cultura catalana a Catalunya Nord · També era dramaturg i folclorista

Diumenge es va morir el poeta i dramaturg [Jordi Pere Cerdà](#) (nat i registrat amb el nom d'Antoni Cayrol), una personalitat essencial de la cultura i la identitat catalanes de l'altre costat de l'Albera. Així ho ha comentat a VilaWeb Oriol Izquierdo, director de la Institució de les Lletres Catalanes: 'Tenia una veu singular. Li reconeixem ressons de Verdaguer i de Maragall, sobretot en la força del paisatge, gairebé de violència en molts dels seus poemes. D'una altra banda, també va ser una baula entre la literatura més clàssica i la literatura catalana viva, que afortunadament encara es fa a la Catalunya Nord, però que es troba al límit. Caldria trobar la manera que les noves generacions de rossellonesos reconeguessin aquesta tradició i la continuessin.'

El 1986 la Generalitat li va atorgar la Creu de Sant Jordi i el 1995 Òmnium li va concedir el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. La seva obra literària també va ser reconeguda amb el Premi nacional de Literatura el 1999.

Jordi Pere Cerdà havia nascut a Sallagosa (Alta Cerdanya) el 1920. De ben jove va ser un activista polític fent una gran feina durant la Segona Guerra Mundial a la frontera, ajudant a passar persones perseguides pel nazisme cap al sud i persones perseguides pel feixisme cap al nord. Després, durant les dècades dels seixanta i setanta va obrir una llibreria a Perpinya, al mateix espai on ara hi ha la Llibreria Catalana. 'Es va convertir en un ambaixador de la cultura catalana a Perpinyà i en va ser un gran dinamitzador i defensor', explica Izquierdo.

En l'àmbit literari, més enllà de la seva producció poètica, Jordi Pere Cerdà també va conrear el teatre i va recuperar una part de les rondalles tradicionals de la Cerdanya.

L'any passat va ser Poeta d'Honor al [Festival de Poesia de Sant Cugat](#) i fa cinc anys va actuar al Col·legi de Licenciats, en un cicle de poesia organitzat per Oriol Izquierdo. VilaWeb va assistir a l'acte i va enregistrar una sèrie de [poemes en MP3](#).

En aquella ocasió, el poeta va explicar: 'El meu català, l'he tret de l'oralitat. Vaig descobrir que podia escriure en català en temps de la guerra, els anys 40, un temps en què els llibres no corrien com avui, ni tampoc la lectura era tan estesa. Vaig adonar-me que en francès la meua poesia resultava teòrica, i que potser la poesia corresponia a una altra part de l'individu, que és la part més interior, allò que abans en dèiem l'ànima. Són tots els sentits que la nostra fisiologia pot expressar per sentir el món i poder traduir-se en llengua. El meu català primerament és un català oral. Li falta un cert classicisme del que ha pogut sortir de les escoles, de la universitat. És un català, a més, d'un poble que havia restat dins un ambient de pagesia, i li falta aqueixa novetat que les ciutats obliguen a tenir. El meu propòsit amb aquesta antologia ha estat de donar una idea de la meua iniciació al català i de quina manera la llengua m'ha permès de poder entendre'm a mi mateix, com a individu, de fer entrar la història dins el meu pensament'.

13 setembre 2011

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)